

Sag T-32/04

Lichtwer Pharma AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Lyco-A som EF-ordmærke —
antagelse af klage til behandling ved appelkammeret — sagsomkostninger —
fordeling«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 16. november 2006 II - 4429

Sammendrag af dom

- I. EF-varemærker — procedureregler
(Rådets forordning nr. 40/94, art. 81, stk. 4)*

2. *EF-varemærker — procedureregler*

(Rådets forordning nr. 40/94, art. 81, stk. 4)

1. Det følger af ordlyden af artikel 81, stk. 4, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker, at appelkammeret har en vid skønsbeføjelse ved fordelingen af omkostningerne i sager, hvor det er ufornuddent at træffe afgørelse. Under sådanne omstændigheder kan Fællesskabets retsinstanser ikke sætte deres skøn i stedet for appelkammerets. Det påhviler ikke desto mindre Fællesskabets retsinstanser under hensyntagen til de betragtninger, der har kunnet have betydning for appelkammerets bedømmelse, at påse, at det ikke har overskredet grænserne for sin skønsbeføjelse og ikke har anvendt denne beføjelse på en åbenbart urigtig måde.

(jf. præmis 18)

2. Såfremt parallelle indsigelsessager hviler på forskellige faktiske omstændigheder, indebærer bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem de varemærker, der er omtvistet i hver enkelt af disse sager,

en hensyntagen til samtlige de faktiske og retlige omstændigheder, der i hver enkelt sag er gjort gældende af parterne. På denne baggrund gør den omstændighed, at der er givet medhold i en indsigelse — selv om de parallelle sager herved mister deres genstand — det på ingen måde muligt at afgøre, hvilken af parterne i disse parallelle sager der ville have tabt. Fastlæggelsen af, hvem der er den tabende part i en given sag, kan nemlig kun baseres på denne sags genstand og faktiske og retlige ramme, således som den er defineret ud fra parternes påstande. Desuden kan beslutningen om at tilpligte en ansøger om et varemærke, som er blevet udelukket fra registrering, på grundlag af artikel 81, stk. 4, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker at betale de omkostninger, der er afholdt i alle eventuelle parallelle sager, ikke automatisk følge af afgørelsen om at give medhold i én af de indsigelser, der er rejst mod denne ansøgning.

(jf. præmis 21-23)